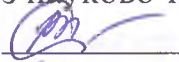
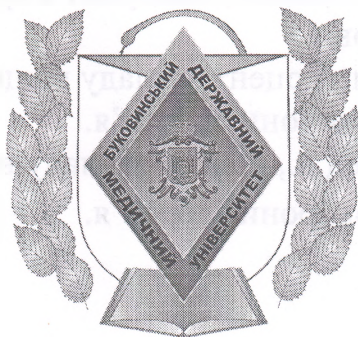

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор закладу вищої освіти
з науково-педагогічної роботи

 Володимир ХОДОРОВСЬКИЙ
29 08 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**«СОЦІАЛЬНА МЕДИЦИНА, ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я
ТА БІОСТАТИСТИКА»**

рівень вищої освіти – другий (магістерський)

галузь знань – 22 Охорона здоров'я

спеціальність – 225 Медична психологія

факультет – медико-психологічний

курс навчання – VI

кафедра – соціальної медицини та організації охорони
здоров'я

Робоча програма навчальної дисципліни «Соціальна медицина, громадське здоров'я та біостатистика» розроблена відповідно до Стандарту вищої освіти України зі спеціальності 225 Медична психологія галузі знань 22 Охорона здоров'я для рівня вищої освіти, освітньо-професійної програми «Медична психологія» зі спеціальності 225 Медична психологія галузі знань 22 Охорона здоров'я для другого (магістерського) рівня вищої освіти.

Розробники робочої програми:

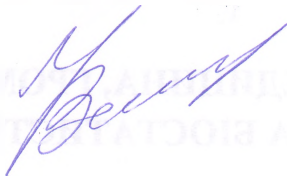
Навчук І.В. – к.мед.н., доцент, завідувач кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я.

Бідучак А.С. – д.мед.н., доцент закладу вищої освіти кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я.

Чорненька Ж.А. – к.мед.н., доцент закладу вищої освіти кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я 26 серпня 2025 року, протокол № 2.

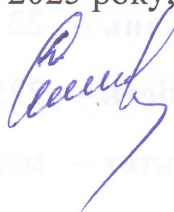
Завідувач кафедри

Ігор НАВЧУК

Робочу програму схвалено на засіданні предметної методичної комісії з дисциплін гігієнічного профілю 27 серпня 2025 року, протокол №1.

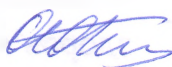
Голова предметної методичної комісії

Святослав ДЕЙНЕКА

Робочу програму погоджено гарантом освітньої програми

Гарант освітньої програми

Олександр ПОЛІЩУК

ВСТУП

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Навчальна дисципліна «Соціальна медицина, громадське здоров'я та біостатистика» є складовою частиною підготовки майбутніх фахівців спеціальності 225 Медична психологія, спрямованою на формування у студентів системного розуміння про взаємозв'язок між здоров'ям окремої людини, суспільства та соціальними умовами життя.

У межах курсу студенти ознайомлюються з основними засадами соціальної медицини, структурою і функціями системи громадського здоров'я, зокрема в контексті психічного здоров'я населення. Особлива увага приділяється ролі медичного психолога у міжсекторальній взаємодії, профілактиці психічних розладів, подоланні стигматизації, а також організації допомоги у громадах.

Окремий модуль присвячено біостатистиці як інструменту збору, обробки та аналізу медико-соціальних і психічних даних. Студенти набувають практичних навичок використання статистичних методів у наукових дослідженнях, роботі з показниками здоров'я, епідеміологічними коефіцієнтами, побудові висновків.

Опанування дисципліни сприяє розвитку аналітичного мислення, критичної оцінки доказів, а також формуванню компетентностей, необхідних для ефективної участі у проєктах з охорони психічного та громадського здоров'я.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є закономірності впливу соціальних, економічних, демографічних, екологічних та психосоціальних факторів на здоров'я населення; принципи організації та функціонування системи охорони громадського і психічного здоров'я; методи медико-соціального аналізу, епідеміологічних досліджень і біостатистики, що застосовуються у практиці медичного психолога.

Міждисциплінарні зв'язки:

Пререквізити (перелік навчальних дисциплін на яких базується вивчення даної дисципліни)	Постреквізити (перелік навчальних дисциплін для яких закладається основа в результаті вивчення даної дисципліни)
Українська мова (за професійним спрямуванням), основи діловодства та риторика. Основи організації медичного забезпечення населення і військ. Психологія здоров'я людини. Гігієна та екологія (у т.ч. лікувальне харчування). Епідеміологія з основами доказової медицини. Соціальна медицина, громадське здоров'я та біостатистика (в т.ч. організація діяльності закладів охорони психічного здоров'я.	Внутрішня медицина з медичною та психологічною реабілітацією Медична та соціальна реабілітація Педіатрія з медичною та психологічною реабілітацією. Хірургія, дитяча хірургія з медичною та психологічною реабілітацією. Акушерство і гінекологія з медичною та психологічною реабілітацією. Психосоматична медицина. Реабілітаційна психологія.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни є формування у студентів цілісне уявлення про соціальні детермінанти здоров'я, принципи організації системи громадського здоров'я, статистичні методи досліджень у медико-соціальній сфері, а також про місце й роль фахівця з медичної психології в охороні психічного і громадського здоров'я.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є:

- Ознайомити студентів з основами соціальної медицини як науки про здоров'я суспільства.
- Вивчити систему громадського здоров'я в Україні та світі.
- Надати знання щодо біостатистики як інструменту наукових і прикладних досліджень.
- Формувати навички аналізу медико-соціальних даних, роботи з епідеміологічними показниками.
- Показати роль медичного психолога в розробці та реалізації програм з охорони психічного здоров'я у межах системи громадського здоров'я.
- Сприяти розвитку критичного мислення, вміння використовувати статистику в дослідженнях і практиці.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна.

1.3.1. Згідно з вимогами стандарту вищої освіти та освітньо-професійної програми дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої освіти таких **компетентностей**:

– **інтегральна:**

Здатність компетентно вирішувати професійні виклики діяльності фахівця галузі охорони психічного здоров'я, що передбачає організацію та забезпечення медичної, медико-психологічної та психологічної роботи серед населення та медичних працівників, у т.ч. у випадках невизначеності умов та вимог.

– **загальні:**

ЗК 1. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ЗК 2. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії.

ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел із застосуванням інформаційних та комунікаційних технологій.

ЗК 4. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 5. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані та фахові рішення.

ЗК 7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК 8. Здатність до міжособистісної взаємодії.

ЗК 9. Здатність працювати в команді, мотивувати людей і рухатися до спільної мети.

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 11. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

ЗК 12. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК 13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК 14. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.

– *спеціальні (фахові):*

ФК1. Здатність до збирання та критичного опрацювання, аналізу та узагальнення медичної та психологічної інформації з різних джерел.

ФК6. Здатність до планування, організації та здійснення психологічного дослідження, використання валідного і надійного психодіагностичного інструментарію, інтерпретації отриманих результатів, розробка психологічних заключень та рекомендацій.

ФК7. Здатність до визначення обсягу, порядку та характеру заходів надання медико-психологічної допомоги з урахуванням вікових, гендерних, культуральних, особистісних та інших індивідуальних особливостей пацієнтів.

ФК13. Здатність до проведення експертної оцінки психологічного стану людини та експертизи працездатності (медико-соціальної, військово-лікарської, патопсихологічної, психолого-психіатричної, судової, медико-педагогічної).

ФК14. Здатність до здійснення психоосвітньої (психоедукація) і психопрофілактичної роботи серед населення та медичних працівників.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів Національної рамки кваліфікацій у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння/навички	Комунікація	Автономія та відповідальність
Загальні компетентності					
1.	ЗК 1. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень. Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань.	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів.
2.	ЗК 2. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів

		основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	розвитку нових знань та процедур.		діяльності команд та колективів.
3.	ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел із застосуванням інформаційних та комунікаційних технологій.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів.
4.	ЗК 4. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються. Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
5.	ЗК 5. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань.	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
6.	ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані та фахові рішення.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів

		основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	соціальної та етичної відповідальності.	Використання іноземних мов у професійній діяльності	діяльності команд та колективів.
7.	ЗК 7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.	Розуміння механізмів психологічної адаптації людини до змін середовища, стресових ситуацій, криз. Знання принципів стресостійкості, саморегуляції, кризової інтервенції. Теоретичні основи гнучкого мислення та професійної мобільності.	Швидко орієнтуватися в умовах невизначеності або нестандартних професійних ситуаціях (зміна середовища, форматів роботи, умов комунікації). Застосовувати адаптивні та регуляторні техніки (самоменеджмент, планування, прийняття рішень у нових умовах). Демонструвати гнучкість у виборі методів психологічної допомоги відповідно до нових обставин.	Налагоджувати ефективну комунікацію в умовах змін (нова команда, нові пацієнти, міждисциплінарне середовище). Висловлювати свої ідеї конструктивно, з урахуванням нових викликів або обмежень. Підтримувати колег у процесі професійної адаптації.	Бути готовим до постійних змін у професійній діяльності (зміни в протоколах, законодавстві, клінічній практиці, технологіях). Виявляти особисту відповідальність за швидкість і якість адаптації. Проявляти ініціативність та проактивність в умовах новизни.
8.	ЗК 8. Здатність до міжособистісної взаємодії.	Теоретичні основи міжособистісної взаємодії, групової динаміки, комунікаційної психології. Принципи професійної етики, толерантності, поваги до різноманіття. Психологічні особливості спілкування в медичному та мультидисциплінарному середовищі.	Встановлювати конструктивні взаємини з пацієнтами, родичами, колегами, супервізорами. Ефективно співпрацювати в команді (зокрема, в системі надання медико-психологічної допомоги). Виявляти навички активного слухання, емоційного інтелекту, емпатії, асертивності.	Володіти вербальними та невербальними засобами ефективної комунікації. Коректно висловлювати думки, враховуючи соціальні, культурні та індивідуальні особливості співрозмовника. Підтримувати конструктивний діалог, вирішувати конфлікти ненасильницьким шляхом.	Проявляти особисту відповідальність за якість професійної взаємодії. Дотримуватися етичних норм у взаєминах із клієнтами та колегами. Бути відкритим до зворотного зв'язку та готовим до саморефлексії у міжособистісній сфері.
9.	ЗК 9. Здатність працювати в команді,	Спеціалізовані концептуальні знання, що	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем,	Зрозуміле недвозначне донесення власних	Управління робочими або

	мотивувати людей і рухатися до спільної мети.	включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	навчальними процесами, які є складними непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів.
10.	ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються. Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
11.	ЗК 11. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань.	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів.
12.	ЗК 12. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів.

	розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.				
13.	ЗК 13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень.	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур.	Зрозуміле недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів.
14.	ЗК 14. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчеснос	Знання принципів академічної та професійної доброчесності. Обізнаність з антикорупційним законодавством України, етичними кодексами психолога та медичного	Розпізнавати ситуації, що містять ризики порушення доброчесності (у навчанні, дослідженні, клінічній практиці). Дотримуватись норм доброчесності у підготовці наукових, звітних, аналітичних матеріалів (без	Висловлювати позицію доброчесності чітко, аргументовано, неупереджено. Вміти коректно повідомляти про порушення етичних норм у професійному середовищі. Дотримуватись	Виявляти особисту відповідальність за дотримання етичних норм і правил доброчесності. Демонструвати готовність

ті.	працівника. Розуміння сутності понять «конфлікт інтересів», «неетична поведінка», «зловживання службовим становищем».	плагіату, фабрикацій, маніпуляцій). Протидіяти проявам корупції у професійному середовищі.	принципів прозорості у комунікації з колегами, пацієнтами, партнерами.	діяти відповідно до етичних стандартів, навіть у складних чи конфліктних ситуаціях. Бути прикладом етичної та відповідальної поведінки в професійному середовищі.
-----	---	--	--	---

Спеціальні (фахові) компетентності

15.	ФК 1. Здатність до збирання та критичного опрацювання, аналізу та узагальнення медичної та психологічної інформації з різних джерел.	Поглиблені знання в галузі медичної та психологічної діагностики, основ соматичних і психічних розладів. Знання джерел доказової медичної та психологічної інформації (наукові бази, настанови, протоколи). Знання принципів критичного мислення, медичної інформатики, біостатистики, етики наукових досліджень.	Здійснювати цілеспрямований пошук, систематизацію та перевірку достовірності інформації з медичних і психологічних джерел. Аналізувати кількісні та якісні дані (клінічні, психометричні, статистичні) з використанням сучасних методів. Узагальнювати результати аналізу з метою постановки діагнозу, планування психологічної допомоги або дослідження.	Ефективно передавати результати аналітичної роботи фахівцям суміжних професій (лікарям, психотерапевтам, соціальним працівникам). Аргументовано презентувати висновки з урахуванням професійної термінології. Дотримуватись етичних принципів при передачі конфіденційної інформації.	- Здатність до самостійного прийняття рішень щодо обробки та інтерпретації отриманих даних. Нести професійну відповідальність за достовірність аналізу та його наслідки для пацієнта або клієнта. Демонструвати готовність до безперервного навчання й самоаналізу в процесі професійної діяльності.
16.	ФК 6. Здатність до планування, організації та здійснення психологічного дослідження, використання	Поглиблені знання методології наукового психологічного дослідження (мети, гіпотези,	Планувати та організовувати психологічне дослідження (клінічне, експериментальне, емпіричне тощо). Обирати та	Ефективно презентувати результати психологічного обстеження у формі професійного	Самостійно приймати рішення щодо вибору методів дослідження з

	валідного і надійного психодіагностичного інструментарію, інтерпретації отриманих результатів, розробка психологічних заключень та рекомендацій.	етапів, методів, логіки). Теоретичні основи психодіагностик и Класифікація, властивості, валідність та надійність психодіагностичних методик. Психометричні основи та етичні принципи психодіагностик и	застосовувати валідні та надійні психодіагностичні інструменти, адаптовані до конкретної ситуації. Аналізувати та інтерпретувати результати психодіагностики з урахуванням вікових, когнітивних та психоемоційних особливостей обстежуваного. Розробляти психодіагностичні висновки та рекомендації (клінічні, освітні, реабілітаційні).	висновку. Пояснювати результати клієнтам, родичам або міждисциплінарній команді з урахуванням етичних норм. Вести психологічну документацію (журнал обліку, протоколи, заключення тощо).	урахуванням клінічної ситуації. Нести професійну відповідальність за обґрунтованість та точність психодіагностичного висновку. Дотримуватись етичних стандартів і принципу конфіденційності. Бути готовим до оновлення знань щодо сучасного діагностичного інструментарію
17.	ФК 7. Здатність до визначення обсягу, порядку та характеру заходів надання медико-психологічної допомоги з урахуванням вікових, гендерних, культуральних, особистісних та інших індивідуальних особливостей пацієнтів.	Знання підходів і моделей медико-психологічної допомоги (клініко-психологічна, біопсихосоціальна модель тощо). Розуміння вікових, гендерних, етнокультурних, когнітивних і особистісних особливостей пацієнтів. Основи психопатології та клінічної психології. Принципи індивідуалізації психокорекційної і психотерапевти	- Визначати необхідний обсяг і тип психологічної допомоги в межах міждисциплінарної взаємодії. Планувати і реалізовувати психологічні втручання, враховуючи індивідуальні особливості пацієнта (вік, стать, культура, рівень розвитку, стан здоров'я). Підбирати ефективні методи і форми допомоги (консультування, психотерапія, психоосвіта, супровід).	Професійно обґрунтовувати колегам, пацієнтам та їх родичам обраний підхід до надання допомоги. Виявляти емпатію, толерантність та чутливість до культурної ідентичності та індивідуальних цінностей пацієнта. Вести чітку документацію (висновки, плани допомоги, рекомендації тощо).	Самостійно приймати рішення щодо психодіагностичних і корекційних заходів. Бути відповідальним за професійну етику, дотримання принципів конфіденційності, інформованої згоди та індивідуального підходу. Демонструвати готовність до постійного підвищення

		чної роботи.			кваліфікації в галузі клінічної психології, психотерапії та культурної компетентності
18.	ФК 13. Здатність до проведення експертної оцінки психологічного стану людини та експертизи працездатності (медико-соціальної, військово-лікарської, патопсихологічної, психолого-психіатричної, судової, медико-педагогічної).	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань.	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах.	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
19.	ФК 14. Здатність до здійснення психоосвітньої (психоедукація) і психопрофілактичної роботи серед населення та медичних працівників.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань.	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах.	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів.

1.3.2. Згідно з вимогами стандарту вищої освіти та освітньо-професійної програми дисципліна забезпечує формування таких **програмних результатів навчання (ПРН)**:

ПРН 2. Формулювати мету, завдання дослідження, володіти навичками збору первинного матеріалу, дотримуватися процедури дослідження, критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки, представляти результати власних досліджень усно / письмово для цільової аудиторії.

ПРН 5. Визначати принципи, тактику, характер та методики (інтервенції) психопрофілактики, психокорекції, психологічної реабілітації та психотерапії з урахуванням вікових, гендерних, культуральних, особистісних та інших індивідуальних особливостей пацієнтів, зокрема тих, хто отримав психологічну травму внаслідок війни.

ПРН 9. Вести медичну документацію згідно вимог чинного законодавства та у відповідності до стандартів.

ПРН 10. Знаходити необхідну інформацію у професійній та науковій літературі, базах даних та інших джерелах; аналізувати, систематизувати та оцінювати інформацію, застосовувати її для оптимізації фахової медико-психологічної практики.

ПРН 12. Планувати і виконувати наукові та прикладні дослідження, спрямовані на отримання нових знань та/або створення нових технологій у сфері охорони психічного здоров'я.

ПРН 13. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами для обговорення професійної діяльності, результатів досліджень та проєктів у сфері медичної психології.

ПРН 14. Розробляти та реалізовувати наукові і прикладні проєкти у сфері охорони психічного здоров'я, та дотичні до неї міждисциплінарні проєкти з урахуванням наукових, економічних, правових, етичних та соціальних аспектів.

ПРН 15. Приймати ефективні рішення, у тому числі, в умовах невизначеності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати:

- концепції, принципи та функції соціальної медицини й громадського здоров'я;
- соціально-детерміновані фактори, що впливають на психічне здоров'я населення;
- особливості епідеміології психічних розладів;
- організацію системи охорони психічного здоров'я в Україні та світі;
- міжнародні стратегії та програми з охорони психічного здоров'я (ВООЗ, ЄС тощо).

Уміти:

- користуватися статистичними методами для аналізу медичних та соціальних даних;
- застосовувати біостатистичні методи у наукових дослідженнях та управлінні;
- проводити аналіз ефективності функціонування медичних закладів, зокрема психіатричного профілю.

Демонструвати:

- аналітичне мислення для оцінки стану здоров'я населення;
- навички прийняття управлінських рішень у сфері охорони здоров'я на основі доказів;
- відповідальне ставлення до формування здорового способу життя населення та профілактики психічних розладів.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредитів ЄКТС, 90 годин, у т.ч.: лекції – немає, практичні (семінарські) заняття – 40 годин, самостійна робота – 50 годин.

2.1. Опис навчальної дисципліни

Обсяг навчальної дисципліни	Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти, форма здобуття освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 22 Охорона здоров'я	Обов'язкова або вибіркова
Модулів – 1	Спеціальність 225 Медична психологія	Курс – VI
Змістових модулів – 3		Семестр – XI, XII
Загальна кількість годин – 90	рівень вищої освіти другий (магістерський)	Лекції – немає
Кількість аудиторних годин – 40		Практичні – 40 год.
		Семінарські – немає
Кількість годин самостійної роботи здобувача – 50	Форма здобуття освіти: денна	Самостійна робота – 50 год.
		Вид підсумкового контролю: ПМК

2.2. Структурований план навчальної дисципліни

Модулі / змістові модулі	Кількість годин, у тому числі			Рік навчання, семестр	Вид підсумкового контролю	
	Всього годин/ кредити	Аудиторних				ІРС
		Лекції	Практичні заняття			
Модуль 1 Змістових модулів 3	90/3	-	40	50	VI / XI, XII	ПМК
РАЗОМ	90/3	-	40	50	VI / XI, XII	ПМК

2.3. Зміст програми

МОДУЛЬ 1. СОЦІАЛЬНА МЕДИЦИНА, ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я ТА БІОСТАТИСТИКА

Змістовий модуль 1. Біостатистика

Конкретні цілі:

- Аналізувати та оцінювати стан здоров'я населення.
- Аналізувати та оцінювати державну, соціальну та медичну інформацію з використанням стандартних підходів та комп'ютерних інформаційних технологій.
- Оцінювати вплив несприятливих чинників на стан здоров'я населення, (індивідуальне, сімейне, популяційне) в умовах медичного закладу за стандартними методиками, оцінювати ризик.

Тема 1. Вступ до біостатистики. Поняття статистики в медицині та психології.

Ознайомлення з біостатистикою як наукою, її роллю в медичних і психологічних дослідженнях. Основні поняття: статистична сукупність, ознака, варіація, репрезентативність даних.

Тема 2. Основні типи статистичних даних. Джерела і методи збору медико-соціальної інформації.

Класифікація статистичних даних: якісні, кількісні, порядкові. Методи збору інформації: спостереження, анкетування, експеримент.

Тема 3. Статистичні показники: абсолютні, відносні, середні.

Поняття абсолютних, відносних і середніх величин у статистиці. Використання цих показників для аналізу стану здоров'я населення.

Тема 4. Закон розподілу ознак. Варіаційна статистика.

Розподіл частот і закони розподілу (нормальний, асиметричний). Застосування законів розподілу для оцінки варіаційних рядів.

Тема 5. Основні характеристики варіації: середнє, медіана, мода, дисперсія, стандартне відхилення.

Середнє квадратичне відхилення, дисперсія, коефіцієнт варіації. Їх значення для аналізу коливань ознак у популяції.

Тема 6. Побудова таблиць, діаграм, графіків у медико-психологічних дослідженнях.

Правила побудови статистичних таблиць та графічного представлення даних. Основні типи графіків: гістограма, полігон, кругова діаграма.

Тема 7. Порівняння середніх величин. Поняття достовірності результатів.

Поняття про нульову та альтернативну гіпотезу. Рівень значущості (p-value) та ймовірність похибки в медико-психологічних дослідженнях.

Тема 8. Кореляційний аналіз у психології та медицині.

Методи вивчення взаємозв'язків між змінними. Кореляційні коефіцієнти (Пірсона, Спірмена) та їх інтерпретація.

Тема 9. Етапи проведення медико-соціального дослідження. Статистична обробка даних.

Планування дослідження, формування вибірки, етапи аналізу даних. Основні вимоги до валідності та надійності досліджень.

Тема 10. Застосування статистичних програм (наприклад, Excel, SPSS) у медичній психології.

Огляд програм для статистичного аналізу (SPSS, Excel). Основи роботи з інтерфейсом, введення даних, побудова звітів.

Змістовий модуль 2. Громадське здоров'я

Конкретні цілі:

- Аналізувати та оцінювати стан здоров'я населення.
- Визначати пріоритети громадського здоров'я, проводити оцінку потреб, пропонувати науково обґрунтовані заходи та розробляти відповідні стратегії.

- Здійснювати адвокацію, комунікацію, та соціальну мобілізацію у сфері громадського здоров'я з використанням різних каналів та технік комунікації.

Тема 11. Громадське здоров'я: поняття, структура, завдання, міжнародний досвід.

Сутність громадського здоров'я як науки і практики. Завдання, принципи та функції системи громадського здоров'я.

Тема 12. Соціальні детермінанти здоров'я: вплив на фізичне та психічне благополуччя.

Фактори, що впливають на рівень здоров'я: освіта, доходи, середовище, стиль життя. Моделі впливу та сучасні дослідження.

Тема 13. Система громадського здоров'я в Україні: структура, суб'єкти, законодавча база.

Структура системи громадського здоров'я, роль МОЗ, Центру громадського здоров'я, місцевих органів. Законодавча база.

Тема 14. Пріоритети громадського здоров'я в Україні: виклики та перспективи.

Основні цілі національної стратегії громадського здоров'я. Протидія неінфекційним захворюванням, профілактика та здоровий спосіб життя.

Тема 15. Профілактика захворювань: первинна, вторинна, третинна профілактика.

Первинна, вторинна та третинна профілактика. Приклади реалізації профілактичних програм в Україні та світі.

Тема 16. Промоція здорового способу життя.

Здоров'я як ресурс для життя. Роль психолога у формуванні здорової поведінки та навичок самозбереження.

Тема 17. Вакцинопрофілактика як елемент громадського здоров'я.

Принципи імунопрофілактики, план щеплень. Психологічні аспекти комунікації з населенням щодо вакцинації.

Тема 18. Здоров'я населення в умовах надзвичайних ситуацій (війна, пандемії, екологічні катастрофи).

Вплив війни, екологічних і техногенних катастроф на громадське здоров'я. Моделі реагування та подолання наслідків.

Тема 19. Роль медичного психолога у реалізації програм громадського здоров'я.

Участь медичного психолога у просвітницьких програмах, профілактиці розладів, роботі з вразливими групами населення.

Тема 20. Міжсекторальна взаємодія у сфері громадського здоров'я (освіта, соціальні служби, медицина).

Співпраця закладів охорони здоров'я з освітою, поліцією, органами соцзахисту. Концепція «Здоров'я у всіх політиках».

Змістовий модуль 3. Організація охорони психічного здоров'я

Конкретні цілі:

- Зрозуміти структуру системи охорони психічного здоров'я в Україні та за кордоном.
- Оцінити роль медичного психолога у забезпеченні психічного здоров'я на різних рівнях.
- Розібратися в нормативно-правовій базі охорони психічного здоров'я.
- Аналізувати основні виклики та проблеми у сфері психічного здоров'я (стигматизація, доступність послуг).
- Розвивати навички міждисциплінарної взаємодії у команді психіатра, психолога та інших фахівців.
- Формувати ефективні стратегії профілактики і підтримки психічного здоров'я в громадах і серед пацієнтів.
- Дотримуватись етичних стандартів у роботі з пацієнтами з психічними розладами.

Тема 21. Поняття психічного здоров'я: сучасне трактування, компоненти, підходи.

Сучасне визначення психічного здоров'я, його складові: емоційна стабільність, адаптивність, функціональність. Критерії психічного благополуччя.

Тема 22. Система охорони психічного здоров'я в Україні: структура, принципи, ключові установи.

Організаційна структура, рівні надання допомоги. Основні установи: психіатричні лікарні, центри ПЗ, мобільні команди.

Тема 23. Роль медичного психолога в системі охорони психічного здоров'я.

Функції психолога в системі охорони психічного здоров'я: оцінка, консультування, профілактика, просвіта. Місце у мультидисциплінарній команді.

Тема 24. Організація психічної допомоги на рівні громади: міждисциплінарний підхід.

Децентралізація психіатричної допомоги. Психосоціальні послуги у громаді, інклюзивний підхід.

Тема 25. Законодавче регулювання надання психіатричної та психологічної допомоги.

Закон України «Про психіатричну допомогу». Добровільність, інформована згода, захист прав пацієнтів.

Тема 26. Права людини в сфері охорони психічного здоров'я.

Забезпечення прав людини у сфері психічного здоров'я. Захист від дискримінації, право на лікування, приватність.

Тема 27. Стигматизація психічних розладів: причини, наслідки, подолання.

Причини та наслідки стигми. Шляхи зменшення упереджень через просвіту, медіа та міжособистісну комунікацію.

Тема 28. Психологічна допомога в кризових ситуаціях і надзвичайних умовах.

Принципи кризового втручання. Надання першої психологічної допомоги під час війни, катастроф, насильства.

Тема 29. Оцінка потреб населення в послугах з охорони психічного здоров'я.

Методи збору даних про потреби населення. Роль епідеміології психічного здоров'я.

Тема 30. Національна стратегія розвитку системи охорони психічного здоров'я в Україні до 2030 року.

Ключові напрями, цілі та етапи реалізації стратегії. Інтеграція психічного здоров'я в систему охорони здоров'я.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Усього	у тому числі			
		Аудиторні		Самостійна робота студента	Індиві- дуальна робота
		Лекції	Практичні заняття		
1	2	3	4	5	6
Модуль 1. Соціальна медицина, громадське здоров'я та біостатистика					
Змістовий модуль 1. Біостатистика					
Тема 1. Вступ до біостатистики. Поняття статистики в медицині та психології.	2		2		
Тема 2. Основні типи статистичних даних. Джерела і методи збору медико-соціальної інформації.	2			2	
Тема 3. Статистичні показники: абсолютні, відносні, середні.	4		2	2	
Тема 4. Закон розподілу ознак. Варіаційна статистика.	2			2	
Тема 5. Основні характеристики	2		2		

варіації: середнє, медіана, мода, дисперсія, стандартне відхилення.					
Тема 6. Побудова таблиць, діаграм, графіків у медико-психологічних дослідженнях.	4		2	2	
Тема 7. Порівняння середніх величин. Поняття достовірності результатів.	2			2	
Тема 8. Кореляційний аналіз у психології та медицині.	2		2		
Тема 9. Етапи проведення медико-соціального дослідження. Статистична обробка даних.	2			2	
Тема 10. Застосування статистичних програм (наприклад, Excel, SPSS) у медичній психології.	4		2		2
Разом за змістовим модулем 1	26		12	12	2
Змістовий модуль 2. Громадське здоров'я					
Тема 11. Громадське здоров'я: поняття, структура, завдання, міжнародний досвід.	2		2		
Тема 12. Соціальні детермінанти здоров'я: вплив на фізичне та психічне благополуччя.	2			2	
Тема 13. Система громадського здоров'я в Україні: структура, суб'єкти, законодавча база.	4		2	2	
Тема 14. Пріоритети громадського здоров'я в Україні: виклики та перспективи.	2			2	
Тема 15. Профілактика захворювань: первинна, вторинна, третинна профілактика.	2		2		
Тема 16. Промоція здорового способу життя.	2			2	
Тема 17. Вакцинопрофілактика як елемент громадського здоров'я.	4		2	2	
Тема 18. Здоров'я населення в умовах надзвичайних ситуацій (війна, пандемії, екологічні катастрофи).	4			2	2
Тема 19. Роль медичного психолога у реалізації програм громадського здоров'я.	4		2	2	
Тема 20. Міжсекторальна взаємодія у сфері громадського	2			2	

здоров'я (освіта, соціальні служби, медицина).					
Разом за змістовим модулем 2	28		10	16	2
Змістовий модуль 3. Організація охорони психічного здоров'я					
Тема 21. Поняття психічного здоров'я: сучасне трактування, компоненти, підходи.	2		2		
Тема 22. Система охорони психічного здоров'я в Україні: структура, принципи, ключові установи.	4		2	2	
Тема 23. Роль медичного психолога в системі охорони психічного здоров'я.	2			2	
Тема 24. Організація психічної допомоги на рівні громади: міждисциплінарний підхід.	2		2		
Тема 25. Законодавче регулювання надання психіатричної та психологічної допомоги.	6		2	2	2
Тема 26. Права людини в сфері охорони психічного здоров'я.	2		2		
Тема 27. Стигматизація психічних розладів: причини, наслідки, подолання.	2		2		
Тема 28. Психологічна допомога в кризових ситуаціях і надзвичайних умовах.	4		2	2	
Тема 29. Оцінка потреб населення в послугах з охорони психічного здоров'я.	2			2	
Тема 30. Національна стратегія розвитку системи охорони психічного здоров'я в Україні до 2030 року.	4			2	2
Разом за змістовим модулем 3	30		14	12	4
Індивідуальна робота (за наявності)	2				2
Підсумковий модульний контроль	4		4		
УСЬОГО ГОДИН	90		40	40	10

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

4.1. Тематичний план лекцій

Не передбачено навчальним планом

4.2. Тематичний план семінарських занять

Не передбачені навчальним планом.

4.3. Тематичний план практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Вступ до біостатистики. Поняття статистики в медицині та психології.	2
2.	Статистичні показники: абсолютні, відносні, середні.	2
3.	Етапи проведення медико-соціального дослідження. Статистична обробка даних.	2
4.	Побудова таблиць, діаграм, графіків у медико-психологічних дослідженнях.	2
5.	Кореляційний аналіз у психології та медицині.	2
6.	Застосування статистичних програм (наприклад, Excel, SPSS) у медичній психології.	2
7.	Основні характеристики варіації: середнє, медіана, мода, дисперсія, стандартне відхилення.	2
8.	Порівняння середніх величин. Поняття достовірності результатів.	2
9.	Громадське здоров'я: поняття, структура, завдання, міжнародний досвід.	2
10.	Система громадського здоров'я в Україні: структура, суб'єкти, законодавча база.	2
11.	Вакцинопрофілактика як елемент громадського здоров'я.	2
12.	Роль медичного психолога у реалізації програм громадського здоров'я.	2
13.	Поняття психічного здоров'я: сучасне трактування, компоненти, підходи.	2
14.	Система охорони психічного здоров'я в Україні: структура, принципи, ключові установи.	2
15.	Організація психічної допомоги на рівні громади: міждисциплінарний підхід.	2
16.	Законодавче регулювання надання психіатричної та психологічної допомоги.	2
17.	Права людини в сфері охорони психічного здоров'я.	2
18.	Стигматизація психічних розладів: причини, наслідки, подолання.	2
19.	Психологічна допомога в кризових ситуаціях і надзвичайних умовах.	2
20.	Підсумковий модульний контроль	2
РАЗОМ		40

4.4. Тематичний план самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Основні типи статистичних даних. Джерела і методи збору медико-соціальної інформації.	2
2.	Статистичні показники: абсолютні, відносні, середні.	2
3.	Закон розподілу ознак. Варіаційна статистика.	2
4.	Побудова таблиць, діаграм, графіків у медико-психологічних дослідженнях.	2
5.	Порівняння середніх величин. Поняття достовірності результатів.	2
6.	Етапи проведення медико-соціального дослідження. Статистична обробка даних.	2
7.	Соціальні детермінанти здоров'я: вплив на фізичне та психічне благополуччя.	2

8.	Система громадського здоров'я в Україні: структура, суб'єкти, законодавча база.	2
9.	Пріоритети громадського здоров'я в Україні: виклики та перспективи.	2
10.	Промоція здорового способу життя.	2
11.	Вакцинопрофілактика як елемент громадського здоров'я.	2
12.	Здоров'я населення в умовах надзвичайних ситуацій (війна, пандемії, екологічні катастрофи).	2
13.	Роль медичного психолога у реалізації програм громадського здоров'я.	2
14.	Міжсекторальна взаємодія у сфері громадського здоров'я (освіта, соціальні служби, медицина).	2
15.	Система охорони психічного здоров'я в Україні: структура, принципи, ключові установи.	2
16.	Роль медичного психолога в системі охорони психічного здоров'я.	2
17.	Законодавче регулювання надання психіатричної та психологічної допомоги.	2
18.	Психологічна допомога в кризових ситуаціях і надзвичайних умовах.	2
19.	Оцінка потреб населення в послугах з охорони психічного здоров'я.	2
20.	Національна стратегія розвитку системи охорони психічного здоров'я в Україні до 2030 року.	2
21.	Виконання ІРС	10
РАЗОМ		50

5. ПЕРЕЛІК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

Виконання індивідуальних завдань передбачає підготовку студентами бізнес-плану діяльності приватного або комунального медичного підприємства.

6. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. У сільській місцевості зафіксовано підвищення рівня смертності серед людей працездатного віку. Запропонуйте підходи до вивчення цієї ситуації, включаючи аналіз соціальних детермінант.
2. У закладі первинної медичної допомоги планується впровадження психологічного скринінгу для пацієнтів із хронічними захворюваннями. Як організувати інтеграцію психологічної допомоги в роботу ЗПСМ?
3. Проведіть аналіз результатів епідеміологічного дослідження: серед 1000 студентів у 200 осіб виявлено тривожні розлади. Як розрахувати поширеність та побудувати 95% довірчий інтервал?
4. В ОТГ виявлено високий рівень тривожності серед переселенців. Які дані слід зібрати для оцінки потреб громади в психологічній допомозі?
5. Для порівняння роботи двох закладів охорони здоров'я групі лікарів доручено вивчити летальність у цих лікарнях. Які потрібні для порівняння дані, їх джерела та які показники необхідно вирахувати? Який метод необхідно залучити для порівняння?

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

1. Вербальні методи: лекція, бесіда, розповідь, пояснення, робота з літературою.
2. Наочні методи: ілюстрування, демонстрування, спостереження.

3. Практичні методи: ситуаційні задачі, самостійна робота, пошуково-дослідницька робота.
4. Інтерактивні методи: дискусія, робота в малих групах, мозковий штурм, кейс-метод, ділова гра.

8. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ КОНТРОЛЮ (у т.ч. критерії оцінювання результатів навчання)

8.1. Форма, порядок, методика та критерії оцінювання поточної навчальної діяльності.

При оцінюванні засвоєння кожної теми модуля студенту виставляються оцінки за чотирибальною (традиційною) шкалою, з використанням прийнятих у БДМУ та затверджених методичною комісією критеріїв оцінювання. При цьому враховуються всі види робіт, передбачених методичною розробкою для вивчення теми. Виставлені оцінки за традиційною шкалою конвертуються у бали в залежності від кількості тем у модулі. Вага кожної теми в модуля має бути однаковою, але може бути різною у різних модулях.

8.2. Форма, порядок, методика та критерії оцінювання індивідуальної самостійної роботи.

Навчальною робочою програмою передбачено написання студентами курсової роботи яка оцінюється мінімально – 1 бал (що відповідає оцінці «3») до максимально – 3 бали (що відповідає оцінці «5»).

8.3. Умови допуску до складання підсумкового контролю.

До підсумкового модульного контролю допускаються студенти, які відвідали усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття та одержали на них позитивні оцінки («5», «4», «3»), а також при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну.

Студенту, який з поважних чи без поважних причин мав пропуски навчальних занять, дозволяється відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну.

8.4. Форма, порядок, методика та критерії оцінювання під час проведення підсумкового контролю.

Підсумковий модульний контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем модуля на останньому контрольному занятті з модуля.

Оцінка з дисципліни виставляється лише студентам, які виконали всі умови навчальної програми. Кількість балів, яку студент набирає з дисципліни, визначається як сума балів за поточну навчальну діяльність, балів підсумкового контролю з додаванням балів за індивідуальну самостійну роботу.

Заохочувальні бали за рішенням Вченої Ради можуть додаватися до кількості балів з дисципліни студентам, які мають наукові публікації або зайняли призові місця за участь у олімпіаді з дисципліни серед ЗВО України тощо.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів має перевірятися статистичними методами (коефіцієнт кореляції між поточною успішністю та результатами підсумкового модульного контролю).

Підсумковий контроль: здійснюється по завершенню модуля і включає в себе контроль теоретичних знань, практичних навичок і вмінь. Проводиться в три етапи:

- комп'ютерне тестування;
- письмова відповідь на контрольні запитання;
- усне опитування.

Форма підсумкового контролю успішності навчання.

Форма проведення підсумкового контролю має бути стандартизованою та включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Конкретні форми контролю з дисципліни

визначаються в робочій навчальній програмі. Максимальна кількість балів підсумкового контролю дорівнює 80 балів. Модульний підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав не менше 50 балів.

9. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

9.1. Перелік теоретичних питань до підсумкового модульного контролю.

1. Дайте визначення поняттю «громадське здоров'я».
2. Назвіть основні функції системи охорони здоров'я.
3. Що таке соціальні детермінанти здоров'я? Наведіть приклади.
4. Як медико-соціальні чинники впливають на психічне здоров'я населення?
5. Охарактеризуйте пріоритетні напрями розвитку охорони психічного здоров'я в Україні.
6. Поясніть роль медичного психолога в системі громадського здоров'я.
7. У чому полягає інтегрований підхід до охорони здоров'я населення?
8. Що таке «Політика працездатності у всіх країнах» (Health in All Policies)?
9. Назвіть основні компоненти профілактики в громадському здоров'ї.
10. Визначте поняття «реформування системи охорони здоров'я» в контексті України.
11. Які рівні надання медичної допомоги існують в Україні?
12. Визначте роль первинної медико-санітарної допомоги в охороні психічного здоров'я.
13. Охарактеризуйте принципи надання психіатричної допомоги відповідно до сучасного законодавства.
14. Які основні моделі надання допомоги при психічних розладах у громаді?
15. Назвіть завдання та функції центрів психічного здоров'я.
16. Опишіть міждисциплінарну команду в охороні психічного здоров'я та місце психолога в ній.
17. Які ключові проблеми доступності психосоціальної допомоги в Україні?
18. Що таке стигматизація психічних розладів? Як з нею боротися на рівні громадського здоров'я?
19. Що таке медико-соціальне дослідження? Наведіть приклад.
20. Які етапи проведення медико-соціального дослідження?
21. Які основні методи збору інформації у соціальній медицині?
22. Які види вибірки застосовуються у біостатистичних дослідженнях?
23. Що таке епідеміологічне дослідження? Які його види існують?
24. Як оцінюється рівень та структура захворюваності в популяції?
25. Визначте поняття середньої арифметичної, медіани та моди.
26. Що таке дисперсія і стандартне відхилення? Як їх інтерпретувати?
27. Які основні види розподілу даних у біостатистиці?
28. Який статистичний критерій використовується для порівняння двох незалежних вибірок?
29. Що таке кореляційний аналіз? Наведіть приклад з психології.
30. Поясніть поняття «довірчий інтервал». Яке його практичне значення?

9.2. Перелік практичних завдань та робіт до підсумкового модульного контролю.

1. У сільській місцевості зафіксовано підвищення рівня смертності серед людей працездатного віку. Запропонуйте підходи до вивчення цієї ситуації, включаючи аналіз соціальних детермінант.
2. У великому місті спостерігається зростання рівня депресії серед підлітків. Як медичний психолог, запропонуйте міжсекторальну програму профілактики.
3. Порівняйте ефективність двох програм скринінгу на серцево-судинні захворювання в різних регіонах. Які індикатори громадського здоров'я слід використовувати?

4. Під час анкетування виявлено, що понад 60% жінок у сільській місцевості не проходили профілактичний огляд понад 3 роки. Які соціально-організаційні заходи можна запропонувати?
5. В одному з регіонів України зросла кількість суїцидів серед чоловіків віком 30–45 років. Які методи збору та аналізу даних Ви застосуєте для дослідження причин?
6. У закладі первинної медичної допомоги планується впровадження психологічного скринінгу для пацієнтів із хронічними захворюваннями. Як організувати інтеграцію психологічної допомоги в роботу ЗПСМ?
7. Проаналізуйте роль медичного психолога в команді мультидисциплінарної допомоги при впровадженні програми реабілітації після COVID-19.
8. У громаді створено центр психічного здоров'я. Які критерії ефективності його роботи варто враховувати при оцінці?
9. Як змінилася структура надання психіатричної допомоги після реформування системи охорони здоров'я? Розгляньте з точки зору громадського здоров'я.
10. Студент звертається до університетського психолога зі скаргами на тривожність. Яким чином можна оцінити ефективність психологічної підтримки в освітньому закладі?
11. Проведіть аналіз результатів епідеміологічного дослідження: серед 1000 студентів у 200 осіб виявлено тривожні розлади. Як розрахувати поширеність та побудувати 95% довірчий інтервал?
12. Ви досліджуєте ефективність двох методик психотерапії при тривожних розладах. Як обрати відповідний статистичний тест для порівняння результатів?
13. Наведіть приклад, коли кореляція між двома змінними не означає причинно-наслідковий зв'язок (на прикладі психологічного стану та захворюваності).
14. У місті А рівень поширеності депресії — 12%, у місті Б — 8%. Чи є ця різниця статистично значущою? Які статистичні методи використовуємо?
15. Ви аналізуєте анкетування 500 підлітків щодо факторів ризику залежностей. Який метод біостатистики дозволить оцінити взаємозв'язок між курінням та рівнем тривожності?
16. В ОТГ виявлено високий рівень тривожності серед переселенців. Які дані слід зібрати для оцінки потреб громади в психологічній допомозі?
17. Створіть план реалізації програми психоедукації для жінок післяпологового періоду. Які показники ефективності Ви запропонуєте?
18. Після катастрофи (техногенна аварія) в регіоні фіксується зростання ПТСР. Як організувати медико-психологічне втручання на рівні громади?
19. У школі зросла кількість звернень до психолога через булінг. Як організувати моніторинг психоемоційного стану учнів?
20. У відділенні паліативної допомоги медичний персонал повідомляє про емоційне вигорання. Запропонуйте дослідження для оцінки та подолання цього явища.

10. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛУ БАЛІВ

При оцінюванні засвоєння кожної теми модуля студенту виставляються оцінки за чотирибальною (традиційною) шкалою, з використанням прийнятих у БДМУ та затверджених методичною комісією критеріїв оцінювання. При цьому враховуються всі види робіт, передбачених методичною розробкою для вивчення теми. Виставлені оцінки за традиційною шкалою конвертуються у бали в залежності від кількості тем у модулі. Вага кожної теми в модуля має бути однаковою, але може бути різною у різних модулях.

Інформація щодо розподілу балів, які присвоюються здобувачам вищої освіти під час вивчення навчальної дисципліни з примітками:

- про максимальну і мінімальну кількість балів за вивчення модуля;

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент, вираховується шляхом

множення кількості балів, що відповідають оцінці «5», на кількість тем у модулі з додаванням балів за індивідуальну роботу та балів за підсумковий модульний контроль:

Максимальна кількість балів за вивчення модуля	Кількість балів
	Модуль 1
Максимальна кількість балів, що відповідає оцінці «5» помножена на кількість	6×18=108
Максимальна кількість балів за ІРС	12
Максимальна кількість балів за ПМК	80
Максимальна кількість балів за вивчення модуля	200

Мінімальна кількість балів, яку може набрати студент, вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «3», на кількість тем у модулі з додаванням балів за індивідуальну роботу та балів за підсумковий модульний контроль:

Мінімальна кількість балів за вивчення модуля	Кількість балів
	Модуль 1
Мінімальна кількість балів, що відповідає оцінці «3» помножена на кількість занять	4×18=72
Мінімальна кількість балів за ІРС	4
Мінімальна кількість балів за ПМК	50
Мінімальна кількість балів за вивчення модуля	126

- про конвертацію балів у традиційні оцінки «5», «4», «3», «2» при засвоєнні теми модуля;

Традиційна оцінка	Конвертація у бали
	Модуль 1
«5»	6
«4»	5
«3»	4
«2»	0

Кількість балів з дисципліни, яка нарахована студентам, конвертується в 4-ри бальну (традиційну) шкалу таким чином:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
від 180 до 200	«5»
від 150 до 179	«4»
від 120 до 149	«3»
менше 120	«2»

- про мінімальну кількість балів для допуску до підсумкового модульного контролю (ПМК);

Номер модуля, кількість навчальних годин/кількість кредитів ECTS	Кількість змістових модулів, їх номери	Кількість практичних занять	Конвертація у бали традиційних оцінок					Мінімальна кількість балів
			Традиційні оцінки				Бали за виконання індивідуального завдання	
			«5»	«4»	«3»	«2»		
Модуль 1 90 / 3	3 / 1-3	18	6	5	4	0	12/8/4	72

- про мінімальну кількість балів за складання модульного контролю.

Мінімальна кількість балів за складання модульного контролю	Кількість балів
	Модуль 1
Мінімальна кількість балів, що відповідає оцінці «3» помножена на кількість занять	4×18=72
Мінімальна кількість балів за ІРС	4
Мінімальна кількість балів за ПМК	50
Мінімальна кількість балів яку може набрати студент за модуль	126

11. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

11.1 Нормативне забезпечення викладання дисципліни:

- Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (1992 р.) — базовий акт медичного права, що регламентує організацію охорони здоров'я, права пацієнтів, відповідальність медзакладів, етичні та деонтологічні аспекти
- Закон України «Про систему громадського здоров'я» (№ 2573-ІХ від 06.09.2022) — встановлює принципи побудови системи громадського здоров'я: законність, справедливість, мінімізація шкоди, міжгалузеве співробітництво тощо
- Нормативні акти у сфері санітарно-епідеміологічного благополуччя:
 - Закон «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення» (1994)
 - Закон «Про захист населення від інфекційних хвороб» (2000)
 - Закон «Про протидію туберкульозу» (2001)
 - Закон «Про протидію поширенню ВІЛ-інфекції» (1991)
 - Постанова КМУ № 893 (2011) — «Правила санітарної охорони території України»

11.2 Методичне забезпечення лекцій:

- Конспекти лекцій.
- Презентації лекцій
- Навчальний посібник для практичних занять.
- Навчальний посібник для самостійної роботи студентів.

11.3 Методичне забезпечення практичних занять:

- Методичні розробки
- Методичні вказівки
- Ситуаційні задачі для поточного контролю знань.
- Ситуаційні задачі для підсумкового контролю знань.

11.4 Методичне забезпечення самостійної роботи:

- Методичні вказівки для самостійної роботи студента
- Тестові питання до тем практичних занять

11.5 Методичне забезпечення проведення підсумкового контролю:

- Тестові питання підсумкового модульного контролю.
- Перелік теоретичних питань до підсумкового модульного контролю
- Задачі для підсумкового контролю знань.

11.6 Навчально-інформаційне та ілюстративне забезпечення:

- Стенди,
- Сайт кафедри,
- Електронні навчальні матеріали на Електронній освітній платформі БДМУ

11.7 Навчально-технічне забезпечення:

- Мультимедійний проектор,
- Ноутбук

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

12.1 Основна (базова):

1. Громадське здоров'я: підручник / За ред. І. Г. Григи. – Вінниця: Нова Книга, 2021.
2. Основи біостатистики: навчальний посібник / Н.Ю. Максименко, Т.М. Зубко. – Київ: ВСВ "Медицина", 2020.
3. Охорона психічного здоров'я в Україні: сучасні виклики та рішення / За ред. О.Я. Цильмак, І.С. Пінчук. – Київ: Укрмедкнига, 2022.
4. Організація охорони психічного здоров'я: посібник для психологів і психіатрів / В. І. Мартинюк, А. Ю. Панасюк. – Львів: ЛНМУ, 2020.
5. Організація охорони здоров'я в Україні. Навчальний посібник для студентів 6 курсу медичних факультетів. Власик Л.Й., Грицюк М.І., Навчук І.В., Чоренька Ж.А., Бідучак А.С. – Чернівці: Буковинський державний медичний університет, 2021. 180 с.

12.2 Допоміжна:

1. ВООЗ. План дій щодо психічного здоров'я на 2013–2030 роки. — <https://www.who.int>
2. Національна стратегія розвитку системи охорони психічного здоров'я в Україні до 2030 року. — moz.gov.ua
3. Геворкян А. А., Кононенко Н. В. Біостатистика для медичних спеціальностей: навчальний посібник. – Харків: ХНМУ, 2021.
4. Громадське здоров'я: міждисциплінарний підхід / За ред. І. Н. Дудіна. – Київ: Університетське видавництво ПУЛЬСАРИ, 2020.
5. Психічне здоров'я у громаді: міжнародний досвід та українські реалії / За ред. О. Поліщука, Н. Глущенко. – Київ: Наукова думка, 2021.

12.3 Інформаційні ресурси:

1. ВООЗ – психічне здоров'я: https://www.who.int/mental_health
2. Центр громадського здоров'я МОЗ України: <https://phc.org.ua>
3. Державна установа "Інститут громадського здоров'я ім. О.М. Марзєєва НАМН України" – <https://www.health-institute.org.ua>
4. Національна служба здоров'я України (НСЗУ): <https://nszu.gov.ua>
5. Платформа МН4U (Психічне здоров'я для України): <https://mh4u.in.ua>